

en Forhøjelse af den nuværende Frugt-told med 136,000 Kr. Jeg mener, det er uforsvarligt at gaa til en Forhøjelse af Tolden paa de Varer, og selv om Flertallet nu mener at kunne dække sig bag det ny, der skal indføres, den saakaldte Luksuspakning, tror jeg alligevel nok, den almindelige Befolkning skal finde Forhøjelsen trods den fine Luksuspakning.

Jeg har allerede berørt det uheldige i, at man til Kompensation af den Nedgang, som Udvalget og Finansministeren have foreslaaet, have valgt at forhøje Kultolden. Det er uheldigt ikke alene, fordi denne Kompensation vil faa en ret følelig Virkning for Smaakaarsfolk i Byerne, men det vil ogsaa faa en Virkning rent agitatorisk set, idet de industridrivende, Storfabrikanterne, i ikke ringe Grad ville bruge det i Agitationen, naar der nu til allersidst kommer dette Paalæg paa Kullene, som der oprindeligt var foreslaaet Toldfrihed for.

Jeg vil i den samme Forbindelse gerne slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), der henstillede til ærede Medlemmer at stemme for Forslaget om, at man ophævede den Landbrugsbeskyttelse, som findes i det foreliggende Forslag, nemlig ophævede Tolden paa Humle, Ost og Cikorierødder. Jeg tror, det vilde være klogt, om man gjorde det. Det vilde fratage Beskyttelsesvennerne et Agitationsvaaben, og efter hvad der er udtalt af landbrugskyndige Medlemmer her i Salen, sætte Landmændene jo ikke Pris paa at beholde den Beskyttelse, der dog andrager omtrent 375,000 Kr. Jeg henstiller derfor til ærede Medlemmer, ogsaa indenfor Reformpartiet, at de gaa med til at stryge denne Landbrugsbeskyttelse.

Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at han fandt de af os stillede Forslag saa vidtrækkende og betydelige, at de i alt væsentligt gik udenfor det, som Toldkommissionens Mindretal og Folketinget i sin Tid vare enedes om. Som jeg udtalte før, have vi, som ikke have det praktiske Kendskab fra tidligere Udvalgsbehandlinger, i særlig Grad maattet ty til Toldkommissionens Betænkning. Ser man efter, hvorledes Mindretallet i Toldkommissionen har stillet sig overfor adskillige af de Positioner, vi have beskæftiget os med ved vore Ændringsforslag, viser det sig, at vi i en Række Tilfælde ere enige med Mindretallet i denne Kommission, hvor ogsaa den ærede Ordfører havde Sæde. Saaledes viser det sig, at Told-

kommissionens Mindretal har givet Anvisning paa, at Tapeter, Klædevarer, Galanterivarer og Jernvarer i høj Grad egnede sig til at fortoldes efter Værdi. Socialdemokraterne have netop gaaet den Vej og foreslaaet Værditold paa disse saavel som paa en Række andre Varer.

Om Værditolden, som Flertallet nu synes at være gaaet bort fra, i hvert Fald mere end Mindretallet i Toldkommissionen, kunde jeg have Lyst til med Formandens Tilladelse at oplæse et kort Stykke af Mindretallets Betænkning, der viser, hvor stor Vægt den netop lagde paa at faa indført Værditold i størst mulig Udstrækning. Det udtaler saaledes: „Maa det almindelig erkendes, at Idealet for al Beskatning er dette, at Skat bør staa i Forhold til Skatteevnen, og at det som Følge deraf er Lovgivningsmagts Pligt at stille mod dette Ideal, saa er det ligeledes klart, at man ved at beregne Tolden efter Varens Vægt, støt og sikkert gør lige det modsatte. Thi Vægttolden hviler altid med den tunge Ende nedad, idet den nemlig rammer Forbruget efter en stigende Skala nedad. Værditolden staaar derimod ganske anderledes i Forhold til Skatteevnen, idet den rammer Forbruget efter en stigende Skala opefter.“ Toldkommissionens Mindretal har her klart og koncist udtrykt sin Mening om Værditolden, og det vilde have været rigtigere, om Udvalgets Flertal i langt højere Grad havde fulgt den der givne Anvisning. Endvidere bemærker samme Mindretal: „Værditoldsystemet vil dernæst medføre en hel Del Lettelser baade for Toldvæsenet og de handlende.“ Det synes, som om Finansministeren har haft en noget anden Opfattelse, naar man ser hen til de mange Foranstaltninger, han foreslaar gennemførte i Anledning af Indførelsen af den delvise Værditold paa Tobak. Der er adskillige toldtekniske Forandringer, som han mener nødvendige, og jeg synes ikke, at det i særlig Grad tager Sigte paa at simplificere den nuværende Ordning, men tværtimod gør den endnu mere indviklet.

Rettelser.

Sp. 4040, L. 2 f. n.: „nordfynske“, læs „nordjydske“.

— 4044, L. 5 f. o.: „Statsbanerne“, læs „Statsskassen“.